

ДУМИ НА БЛАГОДАРНОСТ

Тази книга има дълга история и – без излишен патос – мога да твърдя, че е изстрадана. Тук искам да благодаря на колегите от катедра „Българска литература“ при ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“, пред които протече първото ѝ обсъждане като дисертация през февруари 1998 г. и които ми дадоха възможно най-поощрителните и ласкави отзиви. Задължена съм особено на научния си ръководител доц. Страхил Попов за деликатните съвети и за принципната му ненамеса в моите търсения из такава щекотлива материя, каквата е Яворовата поезия. Макар и резервиран към моята методология, той се отнасяше благосклонно към сполучливите ми или недотам сполучливи опити да разчета единния Яворов, а това бе достатъчно упование да продължа с тях още по-упорито.

Задължена съм много на рецензентите си – проф. Ст. Илиев и проф. Валери Стефанов. Проф. Илиев оцени „тежестта“ на моите дирения с присъщото великодушие на миналия през подобни изпитания из лабиринтите на Яворов, а проф. Стефанов прояви така нужното ми разбиране към непрестанните усъмнявания в метода абдукция и към тяхното донякъде капризно концептуализиране в изследването.

Благодаря и на ст. н. с. Радосвет Коларов за насърченията, които ми даде в един особено критичен за мен момент, когато аз самата имах резерви към етимологията на символа, убеждавайки ме, че рискът в едно изследване не трябва да се избягва, че трябва да бъде изживян докрай. Благодаря му за интереса към моята работа, както и за това, че ми даде възможност да публикувам първия фрагмент от дисертацията си „П. К. Яворов. „Песен на песента ми“ – отвъд конвенциите на езика“ в редактираното от него сп. „Литературна мисъл“ (1995–6, кн. 2). В този смисъл съм безкрайно задължена и на проф.